

TIL DRONNINGEN IHT GRUNDLOVENS § 16

ANG KULTURMINISTERENS KORAN-PISSER- TALE, 25/9-05
idet der henvises til Ekstra-posten nr 9, 10 og 11
web-brev 8, 30/8-07

Det værste, der kan ske, er, hvis nogle føler sig foranledigede til provokationer!

Sådan udtaler politiets talsmand Flemming Steen Munch sig under karikatur-krisen ifølge Jyllands Posten 2/2-2006. Og det som politimanden - med al sin indsigt i vores kultur sådan som vi udfolder den i almindelighed når skåltaler og spytslikkeri ikke sætter dagsordenen - han siger, det er jo at *provokationer er noget som man kan føle sig foranlediget til.*

Tre dage senere 5/2-06 står talsmanden over for tre grupper af borgere der er sat op imod hinanden i Hillerød: højreorienterede, venstreorienterede & muslimer. Og hvis nu blot en af de 3 grupper føler sig foranledigede til at provokere, hvad kan det så ikke provokere de 2 andre grupper til at føle ...

" »Det er derfor, vi er her. For at holde øje med, at de ikke brænder Koranen af. Gør de det, så bliver der ballade. Så kommer vi efter dem.« fortalte en af deltagerne i moddemonstrationen, der hovedsageligt bestod af unge mænd." Sådan rapporterede Berlingske tidende fra Hillerød, 5/2-06.

"Politiet havde da også garanteret, at det ikke ville tillade afbrænding af Koranen." skrev avisen (for det værste der kan ske, er hvis nogle føler sig foranledigede til provokationer!)

Denne indsigt i vores kultur bør en kulturminister garantere, men på det konservative landsmøde 25/9-05 vejlede Brian Mikkelsen os op til provokationer - der foranledigede til den slags krænkelser! - med sin tale om "kulturkampens nye front"

1: Provokationer uden front

Hvis ministre virkelig skulle provokere og danne fronter, var det jo bedst hvis vennerne kom til at stå på den ene side af fronten og fjenderne på den anden! I så fald må man omhyggeligt gøre sig klart *hvad det er man slås om og danner fronten for.* Men det havde kulturministeren - tilsyneladende - ikke gjort, for:

Ministeren giver 3 eksempler på "kulturkampens nye front":

- ex 1: kønsadskillelse ved indgangen til et offentligt møde
- ex 2: en avisoverskrift til et interview med Frank Hvam
- ex 3: Kåre Bluitgens i dobbelt forstand anonyme tegnere.

Men så trækker ministeren 2 fronter op med eksemplerne:
før de 3 ex: front for dansk kultur og europæiske normer
efter de 3: front for at afbilde profeten og pisse på Koranen, ganske frit og ubekymret!

Dermed er der - rent oratorisk - 2 fronter, men de krydser jo hinanden ... og hvor går så skellet mellem ven og fjende?

Ministeren ved det godt! For at få sine fronter til at gå op, gør han nogle kvinders adgang til et offentligt møde - i et medborgerhus med 'Indgang for kvinder' over døren - til en *hån*: "Hvilken hån mod ligeretten som danske kvinder har kæmpet for" konkluderer han om ex 1. Men hån ... håner de?

Jeg møder af og til tørklæde-klædte kvinder i trafikken som ubetinget træder til side når man kommer. Og det gør de ikke for at håne! Danske kvinder med barnevogn gør det samme. Så, så tankeløst peges nogle kvinder ud til fjende på front 1; og så gider de da ikke være venner på front 2. Altså er der kun 1.

Tænk over hvor let ministeren gør det for fanatikere at mobilisere for religiøs fundamentalisme, når ministeren 1 udpeger de fremmødte til et kønsadskilt offentligt møde i et kommunalt medborgerhus (hvor de formentlig var taget hen for at ytre sig?) til regeringens fjende - og samtidig 2 agiterer for modet til at afbilde profeten og pisse på Koranen i ytringsfrihedens og demokratiets og domstolens navn!

2: En bundrådden elefantfælde

Jeg fatter ikke hvordan det går til at jeg betaler skat til sådan en minister! Og når jeg tænker på at han holder denne provokations-tale for et af landets ældste partier - de konservative - på deres årlige landsmøde hvor også regeringens andre konservative ministre - vicestatsministeren, justitsministeren og udenrigsministeren - er tilstede ... hvordan går det til?

Måske forklarede Torben Rechendorff det spørgsmål i Berlingske tidende, 15/3-07. Den tidligere formand for partiet delte her - *hverdagen fra tidlig morgen af* - under det konservative blodbad fra 1993 til 1999 op i to bitre erfaringer:
1 partiet kunne ikke holde den interne debat inden døre
2 partifællerne på Christiansborg lagde fælder for hinanden

Sådan et parti er bundråddent; og dog er det et af landets vigtigste! Så evner man ikke at rette det op, må det nedlægges. Mit bud på hvorfor landsmødet uden videre anerkendte kulturministerens provokationstale, er at der nok er sat en stopper for råddenskabens 1ste del, *men ikke af partiet* - roen uadtal skyldes at de dygtigste politikere røg ud under blodbadet. Og råddenskabens 2den del har *omstændighederne* som følge af kommunereformen sat en stopper for.

Kommunereformen skar - over 5 år - halvdelen af landets byrådspolitikere bort; det giver selvsagt uro i partierne over hele landet - lokalt! Sådan en reform kræver ro på Christiansborg hvor reformen skal lovgives - absolut ro i toppen af hvert eneste parti og håndslag mellem partiernes ledere på at bevare denne ro! Og det er formentlig denne omstændighed der har holdt de konservative ministre på taburetten så længe ...

Omstændighed eller person: en politimand som erhvervs- og økonomiminister, en økonom på barsel som justitsminister, en fru spindoktor som familieminister.. og vores tjeptalende udenrigsminister har selv de konservative vraget som »leder«.

Den samme omstændighed kan i øvrigt også begrunde den stabile politiske situation - med VKO's faste regeringsflertal & oppositionen i hængekøjen - lige siden valget i 2001 (afholdt 20/11-01, samme dag som byrådsvalgene!) og akkurat indtil foråret 2007 hvor kommunereformen var endelig gennemført.

3: Koranpisser-talen og præsteløftet

Men hvis man regner det konservative folkeparti for sundt og partiets ministre for velfungerende dygtige politikere, så må kulturministerens koranpissertale jo tages for pålydende!

I så fald udtrykker talen en *målrettet fordømmelse af offentlighedens muslimer og deres kulturpolitiske venner:*

- 1 Ministeren udpeger deltagerne i et islamisk offentligt møde i et medborgerhus til - hånende - skydeskive for regeringens nye front - pga kønsadskillelse. (Det er der også i moskeen!)
- 2 Ministeren opildner i domstolens navn de ytringspriviligerede kunstnere til at afbilde profeten og pisse på Koranen, og: Pisse = tisse med penis, dét lader sig dokumentere via talen!
- 3 Og som oplæg til denne provokation håner ministeren de sk kulturradikale - fordi de nu rækker hånden ud imod ham: "Den pointe lo jeg lidt af.. De ved, at slaget er tabt.."

Og set i det lys så opfylder "kulturkampens nye front" - endda meget dygtigt! - det mål som præsteløftet udstikker for folkekirken – nemlig at fordømme muslimerne og alle deres lige:

"Menighederne hos os ... fordømmer ... muhamedanerne og alle deres lige" (Citater er et) "uddrag af den augsburgske bekendelse, som er et af de fem bekendelsesskrifter, der officielt fortæller, hvad folkekirken tro går ud på." KD 22/8-07

Biskopper har mødtes om miseren siden sidste sommer, og onsdag 22/8-07 havde Kristeligt Dagblad den på forsiden; citatet ovenfor - *der indgår i præsteløftet!* - står med store typer.

På debatsiderne har biskop Steen Skovsgaard et indlæg.

Og hele side 4 handler om *teologiske fordømmelser*, bla at en vicepræsident for et protestantisk trossamfund i USA "har bedt sin kirkes medlemmer om at bede for, at tre navngivne personer dør i utide."

Torsdag 23/8 følger to af offentlighedens evindelige sager op. Kirkeredaktør Morten Thomsen Højgaard trækker avisens linie op som veksler mellem tør ikke og falsk alarm.

"Som tiden går, vil stadig flere undre sig over, at" (folke-) "kirken ikke tør gentage klart, hvad dens egne bekendelsesskrifter siger, nemlig at der er og bliver en verden til forskel på kristnes og muslimer forståelse af Gud, og at kirken derfor må tage afstand fra – det kaldte man fordømme i 1500-tallet – alle de, der ikke tror på den treenige Gud.

Samtidig kunne det.. siges, at vore dages folkekirke hverken praktiserer bibel- eller bekendelsesfundamentalisme. Så de åbenbare teologiske forskelle i synet på Gud behøver ikke få nogen skæbnsvangre menneskelige konsekvenser."

Den leder skal der nok blive anledning til at vende tilbage til. Her i Holmbladsgade prædiktes der allerede nu - med biskoppens og kirkeministerens velsignelse - at "skal du blive rigtig dansker, er du også nødt til at blive kristen". Motivert svarer til den amerikanske dødsprædikants motiv: ekstraordinære skattefradrag der, ekstraordinære præstestillinger her!

Fredag 24/8 forklarer biskop Kresten Drejergaard "at der er en forudsætning i bekendelsen fra 1530, som ikke mere er til stede.." (nemlig) "den samfundsmæssige forudsætning, der går ud fra, at samfundet er et kristent feudalsamfund, og at der i det samfund er religionsvang.." (Pointen er at *religions-tvang* gav datiden) "anledning til den logiske slutning, at de, der ikke bekender den treenige Gud, skal fordømmes."

Den logik - at 500 år gør en forskel - forekommer mig indlysende, også at biskop Kresten Drejergaard sætter "et demokratisk samfund med religionsfrihed" som vor tids forudsætning; spørgsmålet er så hvordan man læser grundlovens §4 med en demokratisk og religions-tvangfri forudsætning?

Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten. grundlov § 4

Her står at *Danmark har en folkekirke*. En folkekirke har hele folket som menighed. Og i en demokratisk og religions-tvangfri folkekirke må de valgte og ansatte kunne begå sig godt med alle og enhver i deres sager om sorg, familie og tro; så *i sagens natur* må de ansatte bestræbe sig på at være både attraktive og imødekommende over for enhver i sognet!

Og så står der noget om folkekirken navn og understøttelse: Folkekirken kaldes den evangelisk-lutherske kirke, og det vil sige at dersom nogen bryder ud af folkekirken for at lave en ny kirke i andet regi, så må de finde sig et andet navn. Navnet 'den evangelisk-lutherske kirke' har folkekirken sat sig på, ligesom fx McDonald's har ophavsret på sit!

Den evangelisk-lutherske kirke understøttes af staten, men kún som folkekirke ... Det er hvad grundlovens § 4 legitimerer.

Og det vil sige at "Den der ikke vil lystre Guds ord med det gode, må lystre bøddelens med det onde" ikke sandt ...

Dét er Luther! og med ham bliver ingen kirke attraktiv for folk! Det indså allerede H C Andersen i 1845 med '*De røde sko*'. Den historie handler om stolthed og forfængelighed og om at selv Guds engel kan komme på bedre tanker ... og om hvordan man argumenterer med en gejstlighed der opfatter sine statslige slægtsprivilegier som en folkekirke.

4: Iscenesat politisk vold

Da jeg læste kulturministerens karanpissertale i Information 27/9-05 og så Jyllands Postens karikaturer 30/9-05, var jeg straks klar over, at det nu meget let kunne komme til voldelige konfrontationer på gader og stræder – politisk eller religiøs eller noget tredje, men vold, dét ville der komme.

For, siden januar 2005 havde jeg af og til stået i Fiolstræde foran det kgl bibliotek med min omløbs-avis *Ekstra-posten* og oplyst om valgsystemer. Bidragsnyttevalget var dengang kun en råskitse, så jeg stod der på gaden for at komme i snak - ansigt til ansigt - med enhver anden valg-interesseret om det. Og det er uhyre frugtbar! *men også provokerende* ... for vi kan jo godt lide at fortælle hinanden at vores demokrati er verdens bedste, og det var ikke just det budskab jeg havde!

Så da kulturministeren lagde op til bibelpisseri, blev jeg klar over at mit engagement med omløbs-avisen måtte lægges om; jeg måtte træde tilbage fra denne frie, men udsatte offentlighed og lade andre tage de bank der nu var lagt op til.

Det var ellers lige op til kommunalvalget 20/11 – hvor interessen for valgsystemer naturligvis stiger! Ekstra-posten nr 5 og 6 var klar 10/11 og 18/11; og nr 6 var en milepæl i bidragsnyttevalgets udvikling! for lige fra begyndelsen var det meningen at det endelige valgsystem skulle kunne beskrives på kun et ark A4, og nu var den side af sagen bragt i hus: Med Ekstra-posten nr 6 fyldte systemet kun ¼ ark A4 ... men jeg krøb i ly!

Og så kom den politisk motiverede vold:

"På Århus Politistation sidder chefkriminalinspektør Allan Lund bag sit store skrivebord og ryster på hovedet.

»Grunden til, at vi tager situationen meget alvorligt, er de politiske undertoner. Vi kan ikke acceptere, hvis man i Danmark risikerer at få bank for sin politiske holdning«, siger han.

Sagen går ham på nerverne.

»Dem vi anholdt fra højrefløjen har sagt, at det hele bare drejer sig om at komme i medierne. Men hvad der egentlig er op og ned i hele denne her sag, ved vi ikke«

Chefkriminalinspektøren rynker brynene:

»Måske er det nogle helt andre end dem, der udøver volden, der har sat den i gang. Jeg føler mig usikker på, om alt det her i virkeligheden kan være arrangeret af nogle andre, der trækker i nogle tråde højere oppe i hierarkiet« Politiken, 9/12-05

5: Kulturministerens fatale fordømmelse

Hvis man danner en front med henblik på at vinde en kamp, så skal man selvfølgelig sørge for at alle der gerne vil over på den gode side af fronten, også kan komme det! For gør man det, så vil fronten isolere den sag der bekæmpes.

Med henblik på den situation må man da rejse sagens politiske spørgsmål sådan at dem der nu er isolerede af fronten, de også bliver splittet indbyrdes og modkæmper hinanden. Og det havde ministeren opnået hvis talen havde stillet skarpt fokus på *dødsstrusler* – således at ex 1 havde drejet sig om æresdrab (og ikke kønsadskillelse), og ex 2 og 3 havde stået distancen som de dødsstrusler de postulerede (og ikke viste sig at være spin på pilrådden citatfusk og anonyme vidner!)

Men for den der tager Brian Mikkelsen for en dygtig minister ved sine fulde fem, sagde talen - 25/9-05 - kun dette:

Man gør legitim grin med Islam ved at tisse på Koranen! men kunstnerne lader være og bøjer frivilligt nakken fordi de er bange for de muslimske fundamentalister – og det kan ytringsfriheden, demokratiet og regeringen ikke leve med!

Og sådan lød talen, ordret if Information 27/9: "Og en af landets mest populære stand-up-komikere, Frank Hvam, har lige fortalt i et interview at han ikke tør gøre grin med Islam. »Jeg fandt ud af, at jeg ikke tør pisse på Koranen, og det provokerede mig helt vildt,« fortalte han til aviserne. /

Disse eksempler viser, at kunstnerne er så bange for muslimske fundamentalister, at de frivilligt bøjer nakken og tier.

Det kan vi ikke leve med.

Vi må forsvare demokratiet og ytringsfriheden. Vi må værne om kunstnernes ytringsfrihed og fordømme og retsforfølge alle, der forsøger at krænke den." (*bemærk: fordømme*)

Kulturministerens Frank Hvam-citat stammer ordret fra synopsisen lige under interviewets overskrift i Jyllands Posten 18/9-05; kort inde i interviewet *bevidnes det utvetydigt at Frank Hvam med 'pisse' mener 'tisse' – ikke 'tage pis på'.*

Med, sin tale har kulturminister Brian Mikkelsen foranlediget til at tisse på Koranen såvel som at afbrænde Koranen hvilket der var alarmeret optræk til i Hillerød, 5/2-06 – og så må ministeren have misbrugt sit embede og overtråd loven.

Kun dronningen kan rejse tiltale mod en minister der har et fast flertal bag sig – hvis ministeren har overtrådt loven med sin embedsførelse. Og for min skyld behøver dronningen ikke en anden gang at udnævne sine fagministre fra folketinget.

"Jeg tør ikke lave en sketch, hvor jeg hiver min kødelige penis frem og urinerer på en autoriseret Koran.

Det er nu blevet udlagt, som om jeg ikke tør gøre grin med islam i al almindelighed. Det er ikke sandt - det tør jeg godt, og jeg har allerede gjort det - ligesom jeg gør grin med alt muligt andet.. //

Derfor Brian Mikkelsen, citér og forstå mig venligst korrekt næste gang, og hvis ikke, så lad være med at citere mig overhovedet." *Frank Hvam, Weekendavisen, 7/10-05*

6: Ytringsfrihedens grænser nye vidder

"Jeg fandt ud af, at jeg ikke tør pisse på Koranen, og det provokerede mig helt vildt." Sådan 'citerer kulturminister Brian Mikkelsen komikeren Frank Hvam. **Citatet stammer ordret fra** Jyllands Posten, synopsisen til et interview med Frank Hvam, 18/9-05. Interviewet kommenterer bla en netop da højaktuel lovgivningsdebat i England om ytringsfrihed vs opildning til religionshad.

Af interviewet, under mellemoverskriften "**Man skal have lov**" fremgår det klart at Frank Hvam med pisse mener tisse / urinere:

"Det er ikke fordi han har lyst til at tisse på Koranen. Han ved heller ikke, hvorfor han skulle gøre det. Det ville ikke være specielt sjovt, mener han.

»Men alligevel skal man have lov til det. Man skal have lov til at udtrykke sig på den måde, hvis man føler for det,« siger han, mens han kigger ned i båndoptageren, tager sig god tid og overvejer sine ord grundigt."

Her udtrykker Frank Hvam vel at han selv tror at det er ulovligt at tisse på Koranen; for ellers ville han næppe sige - som overskrift-

ten lyder - at det skal man have lov til? Men så er det da ren mystik at kulturministeren højtideligt lover at ville "retsforfølge alle, der forsøger at krænke den" (dvs ministerens frihed til at tisse på bibles) ... for så er det jo landets love han vil retsforfølge!?

(1:) "Jeg er skideligeglad med comedyteori" siger Frank Hvam til Information 7/9-05 (2:) "Jeg mener, at hvert menneske skulle have lov til at stille en scene op, hvor de måtte sige og gøre præcis, hvad de havde lyst til" (3:) "Men man må ikke gå ind på andre menneskers scene og vise foragt for dem."

Om dette udsagn vil jeg vove den påstand at den 3dje sætning logisk udelukker den 2den! Krænke-problemet er forskudt til hvor grænsen mellem den ene og de andre scener går; i JP 18/9 kobles en betingelse til synspunktet: "Men jeg vil have lov til at stå på min egen scene, hvor folk har betalt for at komme ind og se mig, og sige" (xxx) "hvis jeg har lyst." Pengene løser problemet, tror vi altid. Men gør de nu også det? Ofte siger man jo at det er den der betaler musikken som bestemmer hvad der skal spilles!

Folkekirken forestillinger, dem tager de fleste - præst, degn, kor osv - sig jo betalt for at deltage i ... Tænk hvis folkekirken succeskriterie ganske enkelt var : Et kor som de fleste af sognets børn sang med i – som en selvfølge fordi sangene var alsidige og gode!

Bidragstnyttevalgets folkeaviser har den type succeskriterie. De husstandsomdeles dagligt, men har flere sektioner der kan fravælges. A-sektionen må enhver skrive i. B-sektionen er for redaktioner der opstår og går ind med en aktual sag. Men C-sektionen kommer ud til alle, den er folkeavisens 1stedivision: her er redaktionerne tilvalgte af kommunens vælgere – og kunne fx være BT. Dvs: Ytringsretten til C-sektionen tilkendes via vælgernes valg.

7: Den såkaldte front - i februar 2006

Jyllands Posten, 2/2-06, nyhed: "Sikkerheden i København er skærpet de seneste dage som følge af den eskalerede udvikling i Mellemøsten. Vicepolititiinspektør Flemming Steen Munch, Københavns politi oplyser.. //

»Heldigvis er borgerne gode til at ringe til os, hvis de ser noget under optræk. Det værste, der kan ske, er, hvis nogle føler sig foranledigede til provokationer, så tingene eskalere og blusser op..«

Selv om der er øget opmærksomhed i øjeblikket, har politiet ikke sat ekstra mandskab ind. Det skyldes, at der i forvejen er højt beredskab efter 11. september-angrebene mod USA samt terroraktionerne mod Madrid og London.

»Indtil videre har der ikke været konkrete episoder, men vi ved selvfølgelig, at nogle har bebudet happenings i form af flagafbrænding og koranafbrænding.. siger Flemming Steen Munch."

Bemærk politiets holdning: "happenings i form af.. koranafbrænding" For 3 dage senere skriver Berlingske fra Hillerød: "Politiet havde da også garanteret, at det ikke ville tillade afbrænding af Koranen.." eller: "nogen som helst af den slags krænkelser.."

Berlingske tidende, 5/2-06, nyhed: "Da vreden om til Hillerød Gnister: Hillerøds gader genlød af trusler og kampbråb, da højrefløj, venstrefløj og muslimske mænd i går demonstrerede. Mange blev anholdt, men frygten for, at højrefløjsaktivister ville brænde Koranen af og sætte ild i gemytterne, blev ikke til virkelighed.. //

..Politiet havde da også garanteret, at det ikke ville tillade afbrænding af Koranen.. Over 100 blev anholdt. Men ellers forløb dagen uden de helt store voldsomheder. Det fortæller politiets talsmand, Flemming Steen Munch.. //

».. Der bliver patruljeret massivt..« fortalte han sidst på dagen til Berlingske tidende:

»Det er meget vigtigt at understrege, at Koranen ikke blev brændt af. Der ikke fundet nogen som helst af den slags krænkelser sted«

Og 13 dage senere ser "kulturkampens nye front" sådan ud i JP:

Jyllands Posten, 18/2-06, Oluf Jørgensen, som er afdelingsforstander i informationsret ved Danmarks Journalisthøjskole:

"Det er vigtigt at kunne se forskellen mellem på den ene side hadefuldt nedrakning af en befolkningsgruppe og på den anden side kritiske og satiriske meninger om religioner og religiøse ledere. Hadefuldt nedrakning afsporer demokratisk debat, hvorimod kritik og satire er demokratiets salt.//

Sager som den fra 1938" (hvor nogle havde brugt løsrevne religiøse citater til at fremstille et trossamfund som pædofil) "vil i dag blive behandlet efter" (straffelovens racismeparagraf) "§ 266 b, der f. eks. kan bruges mod offentlig afbrænding af Biblen eller Koranen eller lignende handlinger, der håner et trossamfund."

Og mon ikke afbrænding af - og pisning på Biblen eller Koranen | kan komme ud på et – ang at håne et trossamfund?

8: De to bitre erfaringer

Berlingske tidende, 15/3-07, Torben Rechendorff, tidligere MF og formand for Det konservative Folkeparti:

"Siden jeg ufrivilligt forlod folkettinget i 1998, har jeg helt bevidst undladt at blande mig i mit partis ageren på scenen. En sådan indblanding afføder normalt reaktionen: »Den gamle nar«

Men nu bliver jeg alligevel nødt til at give mit besyv med: // skulle disse synspunkter så alligevel føre til reaktionen: »Den gamle nar« er jeg klar til at tage det med. Det skyldes mine bitre erfaringer i en periode, hvor hverken »ledende« eller ikke-ledende konservative kunne holde kæft, men hvor hovedfilosofien, når man" (dvs. de konservative på Christiansborg) "mødtes om morgenen, var: Hvordan får vi nu ham eller hende" (dvs. en af de andre konservative på Christiansborg) "i elefantfælden?"

9: Snabelteologi og borgerkrig

Politiken 29/12-02: "... »For ti år siden ville jeg nok ikke have turdet tale åbent om mission – dengang var det ikke god tone. Men i dag er jeg ikke bange for at bruge ordet // hvis du skal blive rigtig dansker, er du også nødt til at blive kristen«.. siger" (provst i Amagerbro provsti) "Leo Kamstrup Olesen. //

Københavns biskop Erik Norman Svendsen er positiv.. // »Men vi taler naturligvis ikke om at krænke andres tro eller udøve nogen form for pression..«

Også kirkeminister Tove Fergo understreger, at det er kirkens opgave at udbrede evangeliet, og at mission derfor er en naturlig del af folkekirken arbejde.

»Når initiativet på Amager vækker så stor opmærksomhed, skyldes det nok, at vi sjældent herhjemme ser en direkte opsøgende mission.. folkekirken er i bevægelse, og skal også være det..« "

Holmbladet, dec 2002: " »Vi skal tage alle moderne og effektive metoder i brug.. lektiehjælp, kvindegrupper og debataftener..« //

»Vi har et missionsansvar.. Af de 75.000 mennesker, som hører til Amagerbro Provsti, er kun 50.000 medlemmer af folkekirken. Der er altså 25.000 som vi har præster ansat til, men som vi ingenting gør for.. /« siger Kamstrup Olesen.

Indenfor de næste fire år går fem præster på pension i Amagerbro provsti. De to fra Nathanaels Kirke:

»Vi kan ikke regne med at få dem skiftet ud med almindelige sognepræster. Vi skal kunne anvende dem til noget andet,« siger provsten.

Kan missionsarbejdet blandt muslimer så ikke opfattes som en kamp for stillinger?

»Jo, og her deler vandene sig også, for nogle kirker vil hellere miste præsteskabet end at begynde at missionere blandt muslimer,« siger Kamstrup Olesen:

»Men jeg mener ikke, at vi skal acceptere, at vi og muslimerne også om 25 år fortsat lever to forskellige, kulturelle og parallelle liv. Vi har noget til fælles med muslimer og..«

Er der nogen dialog mellem provsterne og for eksempel Imamen på Øresundsvej?

»på præsteplan har vi ikke noget at tale om..« "

Politiken 21/7-04, Biskop Erik Norman Svendsen, interview: "Folkekirken er ikke primært bundet af abonnenterne. Den er bundet af sit eget trosgrundlag.. Det er en evangelisk-luthersk kirke, som ikke bare kan slippe sit eget bekendelsesgrundlag. Hvis det skulle betyde, at fem eller ti procent melder sig ud, så er der ikke noget at gøre ved det."

Luther 1525, Gad 1964: "For det første må man advare dem, der kritiserer mit lille skrift, så at de holder mund og passer på (for de er bestemt også oprørere i deres hjerte), at de ikke en gang af uagtsomhed skulle blive et hoved kortere.. / for en oprører fortjener ikke at få svar med fornuftsgrunde.. Den der ikke vil lystre Guds ord med det gode, må lystre bøddelens med det onde."

10: Nu er det 162 år siden

De røde Skoe, H C Andersen, 1845:

"Her vidste hun at Skarpretteren boede og hun bankede med Fingeren paa Ruden og sagde:

»Kom ud! - kom ud! - Jeg kan ikke komme ind, for jeg dandser!« Og Skarpretteren sagde: »Du veed nok ikke hvem jeg er? Jeg hugger Hovedet af de onde Mennesker, og jeg kan mærke at min Øxe dirrer!«

»Hug ikke Hovedet af mig!« sagde *Karen*, »for saa kan jeg ikke angre min Synd! men hug mine Fødder af med de røde Skoe!« "

Ikke Hovedet – en fordømmelse af Luther! men mine Fødder *med de røde Skoe* – hvilket er en kommentar til bjergprædikenen!

Stolthed og forfængelighed er pigens synd! for det får vi at vide af Engelen; men de røde sko er så facetteret beskrevne i historien at de til syvende og sidst må være ret almindelige. Måske som en facetteret social arv ... *for de sidder fast på benene!*

Men de røde sko 'går igen' i en anden af Andersens historier - Snedronningen - som også er fra 1845; og her er de veldefinerede: Den handler om en pige Gerda der drager ud for at finde sin ven Kay som er død og borte. Den eftersøgning bliver en ren odysse, og da hun endelig er hjemme igen, opdager Gerda og Kay at de nu er blevet voksne. så det må odysseen jo have drejet sig om: om at blive voksen.

Og det første som Gerda gjorde da hun gik ud og blev voksen, det var at ofre "sine røde Skoe, det Kjæreste hun havde" til floden som hun troede havde taget Kay. Den situation udvikler sig spontant, og snart viser det sig at de røde sko symboliserer dette blot at lade sit liv flyde ureflekteret med strømmen:

"Baaden drev med Strømmen; den lille *Gerda* sad ganske stille i de bare Strømper; hendes smaa røde Skoe flød bag efter, men de kunde ikke naae Baaden, den tog stærkere *Fart*.

Smukt var der paa begge Bredder, deilige Blomster, gamle Træer og Skrænter med Faar og Køer, men ikke et Menneske at see. »Maaskee bærer Floden mig hen til lille *Kay*,« tænkte *Gerda* og saa blev hun i bedre *Humeur*.."

Sådan tager Gerda - med det kæreste hun ejer: sine røde sko! - sit første lille skridt ud ad livets landevej! Pigen er her, og skoene er der; ikke et eneste skridt tager de selv, og dog følges de ad som havde de haft hinanden på – og gjorde de det med vilje!

Det er Andersens de røde sko!